

לפני כבוד השופטת - נשיאה רות לורך, שופטת דבורה עטר, שופט עמי קובו

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עבד אל חכים עאצי (עציר) ת.ז. 319060471

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עוה"ד חגית זכאי – סלע
ב"כ הנאשם עוה"ד אבו עאמר
הנאשם הובא באמצעות שב"ס
עו"ד חיים בלייכר מטעם משפחת המנוח

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של רצח בכוונה תחילה, לפי סעיף 300(א)2 לחוק העונשין בנסיבות סעיף 2 לחוק המאבק בטרור.
2. עפ"י העובדות בהן הודה הנאשם, עובר ליום 5/2/18 גמלה בליבו החלטה לבצע מעשה טרור ממניע לאומני, לגרום למותם של יהודים באשר הם, על רקע ויכוח שהתרחש יום קודם לכן בינו לבין חיילי צה"ל בצומת אריאל.
לצורך כך רכש הנאשם ביום 5/2/18 שתי סכינים באורך של כ- 27 ס"מ ונסע במונית מהעיר שכם לצומת אריאל. בהגיעו למקום בסמוך לשעה 14:30 ירד מהמונית, כאשר הסכינים מוטמנות מתחת לחולצתו מאחורי גבו וזיהה את הרב איתמר בן גל ז"ל כיהודי, בשל בגדיו והכיפה שחבש לראשו.
הנאשם התקרב למנוח, שלף את אחת הסכינים ודקר אותו בעוצמה בחזהו ובבטנו. לאחר שהמנוח ניסה לנוס מהמקום, המשיך הנאשם ורדף אחריו במטרה לדקור אותו שוב והדבר נמנע בזכות עובר אורח שהבחין במתרחש ופגע בנאשם באמצעות רכבו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למנוח פצעי דקירה קטלניים בחזה ובבטן והוא נפטר מפצעיו מיד בסמוך לאחר מכן.
3. ב"כ המאשימה עותרת לגזור על הנאשם עונש מאסר עולם חובה, נוכח הנסיבות המחמירות של ביצוע הרצח וכן לפסוק פיצוי מקסימלי לאלמנתו וילדיו שהם יורשיו על פי דין.
4. ב"כ הנאשם אשר עשה כל שניתן למען מרשו ואף ניסה לשכנענו כי קיימות נסיבות אשר מצדיקות לסטות מהטלת עונש מאסר עולם, ואולם הנאשם בדבריו לעונש ובמהלך טיעונו

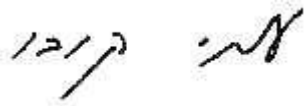
- של הסנגור, חזר על הודאתו והמניע האידיאולוגי לביצוע הרצח. הסנגור הגיש אסופה של מסמכים (1/נ) שיש בהם פירוט נסיבות אישיות קשות ומורכבות של הנאשם.
5. הנאשם בדבריו לעונש ציין כי אין קשר בין הנסיבות האישיות שפרט הסנגור לבין העבירה שביצע ונסיבותיה. ציין כי הוא אכן ביצע את המעשה המיוחס לו בכתב האישום ובאותו אופן המפורט בו והמשיך והטיח בפני התובעת כי האחראים לביצוע מעשה הטרור הם אלה המבצעים מעשה טרור כלפי ערבים והזכיר בהקשר זה את רצח אבו ח'דיר ומשפחת דוואבשה.
6. עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם מלמדות כי אכן מדובר ברצח שנסיבותיו חמורות מכמה היבטים. מדובר בתכנון מוקדם והצטיידות מראש בשתי סכינים ארוכות. הנאשם פעל מתוך רצון לבצע מעשה טרור ממניע לאומני אידיאולוגי ובחר במנוח רק בשל חזותו שהעידה כי מדובר ביהודי. הדבקות שלו במטרה וברצון לממשה עולים גם מכך שלאחר שהמנוח ניסה לנוס מהמקום הנאשם המשיך ורדף אחריו במטרה לדקור אותו שוב. אכן מהמסמכים שצירף הסנגור (1/נ) עולה שנסיבותיו האישיות של הנאשם קשות מאוד ומורכבות ואולם אין בהן כשלעצמן כדי להפחית מחומרת הנסיבות של ביצוע עבירת הרצח כפי שפורט לעיל. יוער כי בנסיבות הענין תיקון 137 לחוק העונשין אינו מקל עם הנאשם לאחר שקבענו כי התקיימו נסיבות מחמירות בביצוע העבירה.
7. אשר לתוצאות המעשה הנפשע של הנאשם, לא יכולה להיות מחלוקת שאובדן בכלל וכזה המתואר בכתב האישום בפרט, מטלטל ומותיר כאב גדול ופגיעה קשה באהוביו של המנוח. המנוח שהיה כבן 29 בהרצחו הותיר אחריו אישה וארבעה ילדים וכן הורים ו-5 אחים ואחיות. בעניינם של האלמנה והיתומים, לא הוגש תסקיר קורבן לבקשתה של האלמנה, וזאת בשל חששה מההשלכות הרגשיות שעלולות לנבוע מהמפגש ומהשיח אודות הטראומה שהיא וילדיה חוו ורצונה שהם ימשיכו בחייהם כסדרם.
8. בעניינם של ההורים והאחים, נתקבל תסקיר קורבן מפורט מאוד. מהתסקיר עולה שמדובר בהורים ואחים מבוגרים המקיימים מערכות יחסים משמעותיות ועמוקות עם אחריהם, בעלי אמונה דתית חזקה אשר האובדן הפתאומי, הטראומתי והאכזרי טלטל וזעזע את עולמם והותיר אותם מתמודדים עם כאב עמוק וגעגועים שאינם מרפים. האירוע הטראומתי ערער את מצבם הרגשי ופגע בתפקודם. מטעם משפחת המנוח קיבלנו מכתב שסומן ת/1 בו שטחו את בקשתם שימוצה הדין עם הנאשם.
9. לאור המפורט לעיל אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר עולם כמצוות המחוקק שתחילתו מיום מעצרו בתיק זה 18/3/18.

ב. פיצוי מקסימלי הקבוע בחוק העונשין בסך 258,000 ₪ אשר מחציתו יועבר לאלמנה ומחציתו תחולק באופן שווה בין ארבעת היתומים.
הפיצוי יועבר לאמם של הקטינים אשר תשמור כספים אלה בידיה הנאמנות עבור הקטינים עד הגיע כל אחד מהם לגיל 18 ובמועד זה תעבירו לידם.
המאשימה תעביר פרטי האלמנה והיתומים למזכירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום כ"ו חשוון תש"פ, 24/11/2019 במעמד הנוכחים.

עמי קובר, שופט

דבורה עזר, שופטת

נתה לורך, שופטת - נשיאה

הוקלד על ידי ליאת קחלון